Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26172
Copyright: Admont, Benediktinerstift

naturę lege ppelli. q exuberantia cuilibet humoris supflui
uelud noxiam s atq; ętuariam insemet ipsa residere
n patit. l deoq; rationabili semp et equali ę corps nrm
parsimonia castigandu. vt si naturali hac necessitate
cōmorantes in carne omimodis carere n possumus.
saltē rari nos. et n amplius quā trina uice ista colluui
one repsos. toci anni cursus inueniat. Qd tam sine
ullo pruritu. q eius egerat sopor. n fallax imago
inder occulte uoluptatis eliciat. Quā obrem hec ę
temperata quā dixim eunentia et qlitas. atq; mīsura
quę patrū quoq; iudicio cōpbat. vt cotidianā panis
refectionē cotidiana comitet esuries. in uno codeq;
statu animā partē corpsq; ęseruans. nec ieunii fati
gatione ęcidere. nec grauari mentē satietate pmi
tens. tanta nanq; frugalitate finit. ut in mīdu se post
uesperā. nec senciat aut meminerit fecisse xxiiii.

ET INTANTVM hoc n sine labore pficit. ut malim
bi qui pfectionē discretionis ignorant. et iam
biduo ptelare ieunia. idq; qd hodie supturi fuerant
in crastinū reseruare. du modo ad refectionē pue
nientes desiderata sacietate pociant. Qd nup benia
min ciuē urm ptinacit tenuisse cognoscitis. q ne
cotidie paximacia duo perpiens. equali casti
gatione cotinuā parcitatē iugit retentare. malun
biduana ęcinuare ieunia. du m ad refectionē
uenient duplicata mīsura replere uentris ingluuiē.
vt iiii. paximatia comedent desiderata sacietate
gaudere. et expletionē uentris sui biduano ieunio
quodam cōparare. Qui obstinatione et ptinacia
mtis sue definitionib poci pprius. quā senio tradi

Nātd q biduo fuerat perpes differ en uno die absolutionē ieunii post biduū partē sumebat